

Dodatkowe informacje w zakresie substancji nie znajdujących się na wykazie składników DID

1. Jeśli chodzi o substancje, w przypadku których brak jest danych dotyczących toksyczności w stosunku do organizmów wodnych i degradowalności, w celu oceny TF i DF można wykorzystać analogie z podobnymi substancjami dotyczące struktury. Tego rodzaju analogie dotyczące struktury są zatwierdzane przez właściwy organ udzielający pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE.

Wariant alternatywny to zastosowanie podejścia uwzględniającego najgorszy scenariusz przy użyciu poniższych parametrów:

Podejście uwzględniające najgorszy scenariusz:

Składnik	Toksyczność ostra			Toksyczność przewlekła			Degradacja		
	LC ₅₀ /EC ₅₀	SF _(ostra)	TF _(ostra)	NOEC (*)	SF _(przewlekła)	TF _(przewlekła)	DF	Tlenowa	Beztlenowa
„Miano”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N
(*) Jeżeli nie znaleziono zadowalających danych dotyczących przewlekłej toksyczności, kolumny te pozostawia się puste. W takim wypadku TF(przewlekła) jest zdefiniowana jako równa TF(ostrej).									

2. W przypadku substancji obecnych w składzie produktu, które nie figurują w wykazie DID, można stosować poniższą metodę w celu dostarczenia niezbędnej dokumentacji dotyczącej biodegradowalności beztlenowej:

- 1) Zastosować rozsądną ekstrapolację. Wykorzystać wyniki badań uzyskane dla jednego surowca do ekstrapolacji końcowej degradowalności beztlenowej strukturalnie pokrewnych środków powierzchniowo czynnych. Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego (lub grupy homologów) zgodnie z wykazem DID, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. siarczan C12-15 A 1-3 EO (DID nr 8) ulega biodegradacji beztlenowej, więc podobną biodegradowalność beztlenową można założyć również dla siarczany C12-15 A 6 EO). Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego przy użyciu właściwej metody badawczej, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. dane z literatury potwierdzające biodegradowalność beztlenową środków powierzchniowo czynnych należących do grupy alkilowej estrów soli amonowych można wykorzystywać jako dokumentację dotyczącą podobnej biodegradowalności beztlenowej innych czwartorzędowych soli amonowych zawierających wiązania estrowe w łańcuchu(-ach) alkilowym(-ch));
- 2) wykonać badanie przesiewowe degradowalności beztlenowej. Jeżeli konieczne jest nowe badanie, wykonać badanie przesiewowe, stosując EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988), OECD 311 lub metodę równoważną;
- 3) wykonać badanie podatności na degradację małej dawki. Jeśli konieczne jest nowe badanie, a także w przypadku problemów doświadczalnych w badaniu przesiewowym (np. niemożność wykonania z powodu toksyczności badanej substancji), powtórzyć badanie, stosując dozowanie małych ilości środka powierzchniowo czynnego i monitorować degradację przy pomocy pomiarów ¹⁴C lub metodą analiz chemicznych. Badanie przy użyciu małej dawki można wykonać, stosując OECD 308 (sierpień 2000) lub metodę równoważną.